

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal i denne anden omgang sige, at jeg er fuldt tilfreds med den måde, udenrigsministeren fremstillede den almindelige holdning til Spanien på; hans beklagelse af, at situationen i Spanien har ændret sig, deler jeg fuldt ud. Det kunne bare være fristende at fortsætte dér, hvor udenrigsministeren holdt op: hvad har hovedansvaret for, at denne ændring i Spanien har fundet sted? Det har den tiltagende terrorvirksomhed. Det var den, der kom først, og det er det, der er det afgørende. Det er disse bestræbelser, som, berettigede eller uberettigede, vide kredse i Spanien, som også venter på frihed, og som ikke har noget med Franco at gøre, vil føle sig skuffede over at se man ude i den frie verden støtter, fordi man derved støtter dem, der har været med til at skubbe Spaniens frigørelse længere ud i fremtiden, fordi de har rejst terror og derved modforanstaltninger.

Jeg skal ikke deltage i udenrigsministerens helt besynderlige citatkrig. Den tror jeg nok kommer til at indgå i folketingets historie på en helt speciel måde, men det kunne være fristende, for jeg kunne over for en udtalelse fra Tjæreborg stille en fra Spies, der går lige i modsat retning. Den udtaler sig ikke om udenrigsministeren, men den udtaler sig om sagen. Jeg kunne over for udenrigsministerens citat af en reder, der skriver om sin tilfredshed, nævne en kaptajn, altså manden på gulvet — kommandogulvet — som skriver til Berlingske Tidende, at det ville være rart, hvis Thomas Nielsen ville standse sin indsamling og statsministeren ville tie stille, så det var nemmere for søfolkene at passe deres arbejde derude, men jeg afstår fra det. Jeg finder det for at være under tingets niveau at diskutere citater, som er revet ud på den måde.

Det afgørende er, at jeg ikke fik svar. Jeg spurgte: hvilke oplysninger havde udenrigsministeren, da han lørdag morgen fremsendte protesten? Hvilke oplysninger havde udenrigsministeren på det tidspunkt om, at den spanske regering havde iværksat en blokade over for danske skibe? Det fik jeg

intet svar på. Jeg fik oplæst et brev, som ministeren har fået forleden eller noget i den retning. Stadig væk: hvad forelå der lørdag morgen for ministeren af oplysninger om, at den spanske regering havde iværksat sådanne ting?

Dernæst spurgte jeg: hvordan kunne ministeren afvise den spanske presseattachés uhyre høflige og venlige og ganske saglige måde at forklare på, hvorfor et skib var tilbageholdt? Det blev fejlet ned. Hvorfor det? Man kan i dag igen i Berlingske Tidende læse, at det var sandheden, det var to fulde søfolk, der blev holdt tilbage. Det står der ganske klart i dag. Hvorfor skulle så en fremmed stats officielle repræsentant fejles ned i et radiointerview? Jeg finder, det er beklageligt, at man ikke kan holde sit eget politiske temperament — noget, jeg har meget af — adskilt fra et embede, man er sat til at udføre. Det måtte jeg lære i de 16 år, jeg var borgmester i hvert fald, at det er to helt forskellige ting, og det er det, man har krav på. Jeg gentager: det kommer ikke folketinget eller mig ved, at ministeren som privatmand giver folk gode råd, men når han fremsætter oplysninger, der tydeligvis har fået konsekvenser for folks handlinger i deres rejsedispositioner osv., så skal man være klar over, at det virker helt, helt anderledes.

Jeg har lige nu fået en båndafskrift af det, ministeren har sagt, men det kommer jeg til at gemme til senere, da jeg gerne skulle læse det en gang først.

Statsministeren undlod komplet at svare. Det kan man ikke, det kan man simpelt hen ikke. Når statsministeren har udtalt sig om, hvem der er mordere på den ene side, og når vi i dag diskuterer dagsordensforslag af forskellig art om, hvem man skal støtte, så bliver jeg nødt til igen at stille mit spørgsmål: vil statsministeren fra denne talerstol udtale, at han betragter spanske terroristers mord på sagesløse politifolk som en grov forbrydelse og en umenneskelig handling, der må fremkalde afsky og harme hos alle danske demokrater? Jeg må bede om, at statsministeren svarer på et spørgsmål, der er så klart og enkelt og skulle være så nemt at besvare som det her. Ellers er det jo helt meningsløst at holde en åbningsdebat, hvor ministrene frit kan sige alle mulige ting, men når man går dem på klingen, bliver der